

Frykten for økonomien

Landets rådmenn ser ikke lyst på det sannsynlige regjeringsskiftet til høsten. Ifølge en undersøkelse Kommunal Rapport har fått gjennomført, tror rundt 45 prosent at kommuneøkonomien blir dårligere med en Høyre-styrt regjering. Det er ikke uten grunn.

Erna Solberg og Høyre ønsker å redusere antall kommuner. Høyre har tidligere brukt økonomi som en brekkstang for å øke effektiviteten i tjenesteproduksjonen, og kan fort gjøre det samme igjen. Bare fjerningen av formuesskatten, som kommunene i 2011 hentet inn 8,1 milliarder kroner fra, vil gi økonomien en solid knekk. Da Høyres skattepolitiske talsmann Gunnar Gundersen i forrige uke plumpet uti med den feilaktige påstanden om at skattekuttet

ikke ville påvirke kommuneøkonomien, forteller det oss at partiets omtanke for kommunene ikke er særlig velutviklet.

Til VG prøvde Gundersen å ro seg i land med en skikkelig unnskyldning: «Jeg dummet meg fullstendig ut. Det er flaut, rett og slett.»

Det er lov å gjøre feil. Men på de følgende utlegningene fra Gundersen til VG kan det også virke som om ikke partiet rett og slett ikke har forstått at skattekuttet får store konsekvenser. Bare Oslo kommune henter 2,1 milliarder kroner fra formuesskatten. Snittet for landets 428 kommuner er 19 millioner kroner.

Ifølge VG kan Gundersen, etter tre dagers tid på å summe seg, fortsatt ikke forklare hvordan kommunenes tapte inntekter skal erstattes. Men noe kunne

Oppsummert

Frykter Høyre

1 45 prosent av landets rådmenn tror kommuneøkonomien blir dårligere med en Høyre-styrt regjering.

Brekkstang

2 Erna Solberg har også tidligere brukt økonomi som en brekkstang for å øke effektiviteten i tjenesteproduksjonen og framskynde kommunesammenslåinger.

Uklart

3 Høyre vil også kutte formuesskatten, som kommunene har hentet inn 8,1 milliard kroner. Inntektsbortfallet skal kompenseres, men det virker uklart på hvilken måte.

han nevne: «Vi kan omprioritere i statsbudsjettet. Det er stort rom for det. Vi kan effektivisere, kutte i landbrukssubsidier eller andre ting».

Hva som skal kuttes, er visst ikke så nøye. Vi noterer oss at partiet i sine alternative budsjetter allerede har kuttet i landbrukssubsidier, og at andre talsmenn fra partiet stadig hevder at kutt til landbruket skal skje gradvis. Men der er høyrepolitikerne åpenbart uenige seg imellom. Gundersen forsikrer VGs lesere med at «inntektene totalt sett skal kompenseres», selv om han «ikke kan garantere «det samme beløpet som i dag».

Rådmennene vet at reduserte inntekter vil merkes på skole, eldreomsorg og barnehager, og er bekymret. Vi deler deres uro.

SAGT

av andre

Rå: Trygve Slagsvold Vedum.

FOTO: NTB SCANPIX

Gammeldags

* «For å ikke fornærme middelalder-elskere: Denne uken har vært litt, hva skal vi si, gammeldags?»

VGs kommentator Astrid Meland oppsummerer nyhetsuka – preget av voldtektsaken fra Dubai og arveprinsfødselen i Storbritannia.

Politikk

* «Som advokat bruker man 45 minutter på å finne sannheten. I politikken bruker man tre minutter på å fordreie sannheten.»

Tidligere justisminister Knut Storberget (Ap) til VG om hvorfor han etter hvert vil tilbake til advokatgjerningen.

Rått

* «Om det smaker godt, er jo et spørsmål om smak og behag.»

Matminister Trygve Slagsvold Vedum etter å ha slukt et rått egg til ære for VGs fototraf for å illustrere at det «snart bare er norsk mat som er trygg å spise». Vi er imponert.

Menneskelighet

* «For meg er det mer interessant å granske det stygge enn den borgerlige skjønnsiden. Hvorfor? Fordi det stygge er menneskelig.»

Miuccia Prada, sjefdesigner i motehusene Prada og Miu Miu, og barnebarn av grunnleggeren av motehuset Prada i et intervju i D2.

Aha-opplevelse

* «Jeg fikk mye tid til å tenke og finne ut hva som egentlig betydde noe for meg. Jeg innså at jeg egentlig bare har sløst bort mye verdifull tid.»

Joar Sørhoel, storfavoritt til å vinne fjorårets «Farmen» forteller om hva han lærte av deltakelsen i Dagbladet.

Nationen arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale bes ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. PFU holder til i Oslo, tlf: 22 40 50 40. Epost: pfu@presse.no

Den blonde Kristus

DAGENS GJEST

«One of Linköping's great art scandals occurred when the Norwegian artist Henrik Sørensen created the reredos in expressive style», heter det i omtalen av altertavlen i Linköpings domkirke. Om maleren ikke er glemt, er det lenge siden han skapte overskrifter her hjemme.

Det er ufortjent. Han som en gang ble karakterisert som vår største maler etter Edvard Munch, koster i dagens auksjonsmarked ikke mer enn en sofa på Ikea. Vel var hans produksjon stor og variabel, men sammenlignet med hva som ellers omsettes av nyere og eldre kunst, hadde Henrik Sørensen fortjent det bedre.

Vi skal ikke så mange år tilbake siden ethvert borgerlig hjem hadde en Sørensen på veggen. Maleri var selvfølgelig å foretrekke, men også hans trykk ga eieren anerkjennende blikk fra venner og bekjente som ikke nødvendigvis var særlig stødige i norsk malerkunst, men som likevel hadde lært seg gullreken med Harald Kihle, Kai Fjell, Jean Heiberg, Alexander Schultz, Thorvald Erichsen, Per Krohg og Henrik Sørensen. Bildene hang i stuen, spisestuen, biblioteket (om noe slikt fantes) eller i hallen. I kostbare forgylte rammer, helst

fra O. Skovsruds ramme- og speilverksted i Oslo, ble de hengt der det var lettest å få øye på dem. For sikkerhets skyld spanderte mange også en maleribelysning, slik at gjestene ikke skulle unngå å fange opp nyansaffelsen. Sørensen kostet penger, mange penger, og var en sikker indikasjon på at det sto bra til med vertskapet. I alle fall økonomisk. Det var en generasjon der konene ofte startet setningene med «min mann og jeg», der hun gjerne presenterte seg som «fru» ditt eller datt når den ukentlige varebestillingen ble ringt ned til kjøpmannen, og som var nøye med at dukene var rullet og sølvet pusset. Sørensen gikk i sin levetid fra å være en rebell til å bli en borgerlig yndling.

Men tilbake til den blonde Kristus, dette monumentale verket som fanger oppmerksomheten din med en gang du trer inn i kirkerommet. Denne altertavlen som tidligere riksantikvar Harry Fett i sin tid kalte «et religiøst storverk», men som like frem til vår tid har skapt debatt fordi det bryter med helheten og enkelheten i kirken. For i denne Kristusfremstillingen er det fremdeles den unge, banebrytende Sørensen vi møter. Den Sørensen som hadde studert hos Matisse i Paris, den karismatiske kunstneren som i 1908 introduserte ekspresjonismen her hjemme med maleriet Svartbekken,

Sjur Harby

er arkeolog og skribent

KRISTUS-FIGUREN

«En kjortel dekker, men skjuler ikke, en velbygd kropp.»

og som ertet på seg det konservative kunstpublikummet og skapte skandaleoverskrifter da han i 1910 stilte ut Varietéartist.

På Sørensens altertavle skritter en ung mann, rundt 20 år gammel, gjennom en mandelformet åpning ut av lerretet og kommer nærmest stormende mot deg med åpne armer. Han er uomtvistelig vakker, og ville ha blitt notert av både kvinner og menn om dette hadde skjedd på åpen gate i dag. Rufsete i håret, skjeggløs, med store øyne i et åpent ansikt. En kjortel dekker, men skjuler ikke, en velbygd kropp. Det er denne Kristusfiguren som fremdeles provoserer, men også snakker til nye generasjoner av kirkegjengere. Det er denne unge mannen, som uten blygsel kommer menneskene i møte, tilgir deres synder, ser gjennom fingrene med deres skrøpeligheter og som ikke unnsår seg når alle andre kommer til kort.

«Den kirkelige kunst», skrev Sørensen selv en gang, «får ikke nøie sig med å være et diktat av et rums rom og flate – den må først og fremst kreere og siden dekke dette rums åndelige funksjon». Det er derfor du skal tre inn i Linköpings domkirke og møte det litt fraværende blikket til en rakrygget Kristus som ikke underordner seg vår jordiske bekvemmelighet.